

Civilinė byla Nr. 2A-2137-577/2016
Teismo proceso Nr. 2-68-3-34107-2014-1
Procesinio sprendimo kategorijos:
3.3.1.; 3.3.1.18.; 2.5.10.5.1; 2.5.10.5.2;

VILNIAUS APYGARDOS TEISMAS

SPRENDIMAS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2016 m. gruodžio 13 d.
Vilnius

Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus kolegija, susidedanti iš kolegijos teisėjų Alvydo Barkausko, Jadvygos Mardosevič (kolegijos pirmininkė ir pranešėja) ir Astos Pikelienės, teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal *ieškovės viešosios įstaigos „Ekspertai.eu“ apeliacinį skundą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2016 m. vasario 24 d. sprendimo* civilinėje byloje pagal ieškovės viešosios įstaigos „Ekspertai.eu“ ieškinį atsakovui ieškinį atsakovui V [redacted] V [redacted] dėl žalos priteisimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Ieškovė VšĮ „Ekspertai.eu“ kreipėsi į teismą su ieškiniu, prašydama priteisti iš atsakovo V [redacted] V [redacted] 3 779,54 Eur (13 050 Lt), 5 proc. dydžio metines palūkanas nuo bylos teisme iškėlimo dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas. Nurodė, kad atsakovui pavedimu buvo pervesta 5050 Lt ir 2013-08-14 - 8000 Lt, kuriuos jis skolinosi automobilio pirkimui, žadėjo grąžinti po mėnesio, tačiau pažado nesilaikė, į siunčiamas pretenzijas neatsakė. Teismo posėdžio metu, atnaujinus bylos nagrinėjimą iš esmės, ieškovės atstovė patikslino, jog iš atsakovo prašo priteisti žalos atlyginimą. Papildomai paaiškino, kad įmonėje nėra duomenų apie tai, jog atsakovas jam pervestus pinigus grąžino, tačiau akivaizdu, kad galėjo ir privalėjo tai padaryti.
2. Atsakovas V [redacted] V [redacted] pateikė atsiliepimą, kuriame su ieškinio reikalavimais nesutiko, prašė ieškinį atmesti ir skirti ieškovės atstovui iki 300 Eur baudą pagal LR CPK 95 straipsnį už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis. Nurodė, kad nuo 2012 m. liepos 5 d. iki 2014 m. vasario 13 d. pagal darbo sutartį dirbo VšĮ „Ekspertai.eu“, o vėliau jis teikė ieškovei kompiuterinės technikos specialisto paslaugas pagal paslaugų teikimo sutartis. Prieš atleidžiant atsakovą iš darbo, jis su įmone visiškai atsiskaitė. Teigė jokių pinigų iš įmonės nesiskolinęs, paskolos sutarčių nesudarinęs. Ieškovės nurodytos atsakovui pervestos pinigų sumos skirtos kompiuterinės technologijos priemonių pirkimui, kurie panaudoti nebuvo, todėl 2013 metų pabaigoje jie buvo grąžinti VšĮ „Ekspertai.eu“ grynais pinigais, pasirašant kasos pajamų dokumentus. Teismo posėdžio metu atsakovas papildomai paaiškino, kad 2013 m. liepos mėnesį įmonės teisininkė Lina Andriuškevičienė paprašė atsakovo pasinaudoti jo banko

sąskaita įmonės tikslams - įmonė turėjo jam pervesti pinigus, o jis juos išgryninti ir perduoti įmonės rėmėjui Vytautui Eimuliui. Kai atsakovui į sąskaitą buvo pervesta 5 050 Lt, kitą dieną jis juos išgrynino ir nunešė į įmonės ofisą bei perdavė Vytautui Eimuliui. Maždaug po mėnesio, Lina Andriuškevičienė vėl paprašė paslaugos ir šį kartą atsakovui buvo pervesta 8 000 Lt. Po kelių dienų jis pasiteiravo, ką toliau daryti su šiais pinigais ir jam buvo atsakyta, kad gali juos gražinti įmonei dalimis, po 1 000 Lt per mėnesį, ką atsakovas ir darė nuo 2013 m. rugsėjo mėnesio.

II. Pirmosios instancijos teismo sprendimo esmė

3. Vilniaus miesto apylinkės teismas 2016 m. vasario 24 d. sprendimu ieškinį atmetė, priteisė iš ieškovės atsakovui 300 Eur bylinėjimosi išlaidų, o valstybei - 15,44 Eur procesinių dokumentų įteikimo išlaidų, atsakovo V [redacted] Vi [redacted] prašymą dėl baudos skyrimo atmetė.

3.1. Iš byloje esančių įrodymų teismas padarė išvadą, kad pinigai atsakovui buvo pervesti tuomet, kai ieškovą ir atsakovą siejo darbiniai santykiai, t.y. įmonė - darbdavys, pervedė pinigines lėšas įmonės darbuotojui tam tikrų įmonei būtinų darbų atlikimui, paslaugų užsakymui. Teismo vertinimu, jokių įrodymų apie tai, kad pinigai atsakovui buvo pervesti kitu pagrindu, įskaitant paskolos, ieškovas nepateikė. Teismas atsižvelgė į tai, kad teismo posėdžio metu ieškovo atstovė patvirtino, kad pinigus prašo priteisti ne kaip skolą, o kaip atsakovo įmonei padarytą žalą ir sprendė, jog tarp šalių susiklostę santykiai turi būti kvalifikuojami kaip iš darbo sutarties kilę santykiai, todėl ieškovė turėtų kelti atsakovo, kaip buvusio įmonės darbuotojo materialinės atsakomybės klausimą Lietuvos Respublikos Darbo kodekso 245, 253-258 straipsnių pagrindu.

3.2. Ieškovės argumentus dėl žalos padarymo teismas laikė nepagrįstais ir neįrodytais. Sprendė, jog byloje nėra jokių įrodymų, kurie patvirtintų atsakovo neteisėtus veiksmus. Kadangi ieškovė nepateikė įrodymų, iš kurių būtų galima nustatyti, kada ir koku būdu atsakovas privalo gražinti įmonei jam pervestus pinigus, todėl padarė išvadą, kad neįrodyta, ar atsakovas iš viso pažeidė prievolę, kuri įpareigojė jį tuos pinigus gražinti. Įvertinęs liudytojų L. Andriuškevičienės, V. Eimulio, I. Sirgėdienės parodymus bei rašytinius įrodymus, teismas laikė, jog labiau tikėtina, kad atsakovas pervestas lėšas įmonei gražino, todėl manė, jog nėra pagrindo teigti, kad atsakovas jas neteisėtai pasisavino. Laikė, kad ieškovo ieškinys dėl žalos atlyginimo iš atsakovo yra neįrodytas, reiškiamas netinkamu pagrindu, todėl jį atmetė.

3.3. Nenustatęs ieškovės piktnaudžiavimo procesinėmis teisėmis, taip pat atsakovui nepateikus jokių jo nuostolius pagrindžiančių įrodymų, teismas atsakovo prašymo dėl baudos skyrimo ieškovės atstovei netenkino.

III. Apeliacinio skundo ir atsiliepimo į apeliacinį skundą argumentai

4. Ieškovė VšĮ „Ekspertai.eu“ apeliaciniu skundu prašo panaikinti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2016 m. vasario 24 d. sprendimą ir priteisti iš atsakovo 13 050 Lt bei litų bei 5 procentų dydžio metines procesines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos teisme iškėlimo dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo; bylinėjimosi išlaidas. Apeliacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:

4.1. Faktas, kad darbinių santykių metu įmonė į darbuotojo asmeninę sąskaitą pervedė pinigus nereiškia, kad pinigai buvo pervesti įmonės veiklos tikslų įgyvendinimui. Teismo sprendime neteisingai teigiama, kad pinigų atsakovui pervedimą darbinės veiklos tikslais įrodė ieškovo, liudytojų L. Andriuškevičienės ir I. Sirgėdienės parodymai, teismo išvados neatitinka faktinių bylos aplinkybių, paremtos fragmentiškai tik atsakovui naudinga parodymų dalimi.

4.2. Teismo išvada, kad atsakovas pinigus ieškovei gražino, yra nepagrįsta. Atsakovas neneigė savo prievolės pinigus gražinti, o išvadą, kad ieškovas nepateikė įrodymų, iš kurių būtų galima

nustatyti, kada ir koku būdu atsakovas privalo gražinti įmonei jam pervestus pinigus, paneigia pateiktos atsakovui rašytos pretenzijos.

4.3. Teismo išvados yra prieštaringos, nes neigiant atsakovo prievolę gražinti pinigus, pripažįstama, kad pinigai buvo gražinti. Pasak apeliančios, sprendime nėra pagrindžiančių esminių faktų bei įrodymų - kada, koku būdu pinigai buvo gražinti įmonei. Pinigų perdavimas tretiesiems asmenims negali būti pripažintas tinkamu, teisingu ir adekvačiu pinigų gražinimu.

4.4. Kompiuterinis išrašas, kuriuo remiasi teismas, negali būti pripažįstamas teisėtu ir pakankamu įrodymu, nes jis surašytas 2013 metų gruodžio mėnesį, o atsakovas patvirtino, kad apie 4 000 Lt jis gražino tik 2014 metų pavasarį.

4.5. Teismas nepagrįstai pinigų gražinimo įrodymais pripažino liudininkų parodymus. Atsakovas nepateikė rašytinės formos dokumento, kuris patvirtintų prievolės gražinti pinigus. Teismas nepagrįstai taikė CK 1.93 straipsnio 6 dalyje įtvirtintą įrodymų leistinumą išimtį bei nukrypo nuo kasacinio teismo nurodytos normos aiškinimo ir taikymo praktikos.

4.6. Teismas nepagrįstai priteisė visas atsakovo patirtas bylinėjimosi išlaidas, nes atsakovo pateiktoje 2015 m. spalio 29 d. sąskaitoje (serija AP Nr.012/15) apmokėta teisinė paslauga - priešiškinio parengimas, nors atsakovas nėra pateikęs į bylą priešiškinio,

5. Atsakovas V. [redacted] V. [redacted] pateikė atsiliėpimą, kuriuo prašo ieškovės apeliacinį skundą atmesti ir palikti galioti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2016 m. vasario 24 d. sprendimą; priteisti iš apelianto atsakovo patirtas 100 eurų bylinėjimosi išlaidas. Atsiliėpime nurodė, kad:

5.1. Teismas teisingai nurodė, kad ieškovė neįrodė neteisėtų atsakovo veiksmų. Ieškovė, prašydama priteisti ieškinio sumą žalos instituto pagrindu, neįrodinėjo civilinės atsakomybės sąlygų, o priimdamas sprendimą, teismas negali išeiti už ieškinio reikalavimų ribų. Posėdžio metu ieškovo atstovė atsisakė keisti reikalavimą ar pildyti kitais įrodymais. Apeliančė neginčija CK 6.246 straipsnio taikymo teisėtumo ar pagrįstumo ir nepateikia argumentų, jog teismas būtų netinkamai vertinęs civilinės atsakomybės sąlygas pagrindžiančius įrodymus ar kt.

5.2. Pirmosios instancijos teismas teisingai atskleidė bylos esmę, t.y. kad tarp šalių susiklostę santykiai, pervedant pinigines lėšas, jas naudojant ir gražinant, turi būti kvalifikuojami kaip iš darbo sutarties kilę santykiai.

5.3. Apeliančė pateikia savo subjektyvų byloje esančių įrodymų vertinimą, liudytojų parodymų interpretaciją, nuomonę, kad tam tikri liudytojai melavo ir kt. Bylos nagrinėjimo metu nustatytos aplinkybės teismo nutarime yra nuosekliai išdėstytos ir pakankamai išsamiai motyvuotas jų įvertinimas.

5.4. Dėl leidimo remtis liudytojų parodymais, pažymėjo, kad apeliančios nurodytos Lietuvos Aukščiausiojo Teismo bylos Nr. 3K-3-412/2010 faktinės aplinkybės nesutampa su nagrinėjamos bylos faktinėmis aplinkybėmis, nes nagrinėjamoje byloje paskolinių santykių tarp šalių nėra. Liudytojų parodymais buvo įrodinėjama tai, kad pinigai atsakovui buvo įmonei būtinų darbų atlikimui, paslaugų užsakymui; tai, kad pinigus, pervestus atsiskaitytinai pagal darbo santykius, atsakovas kaip darbuotojas įmonei gražino. Be to, pinigų gražinimo faktas įrodytas ir avanso apyskaitos kompiuterinės programos išrašu.

5.5. Nesutinka, kad atsakovas keitė parodymus. Pažymi, kad buhalterė I. Sirgedienė paliudijo, jog atleidimo iš darbo dieną, atsakovas įmonei skolingas nebuvo.

5.6. Teismas priteisė būtent atstovavimo išlaidas, todėl nėra pagrindo teigti, kad pirmos instancijos teismo sprendimas yra nepagrįstas ar neteisėtas.

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos bylos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

6. Apeliacinio proceso paskirtis – laikantis CPK 320 str. įtvirtintų bylos nagrinėjimo ribų, patikrinti pirmosios instancijos teismo procesinį sprendimą tiek jo teisėtumo, tiek jo pagrįstumo aspektu. Tai atliekama nagrinėjant ir faktinę, ir teisinę bylos puses, tai yra, tiriant byloje surinktus įrodymus, patikrinama, ar pirmosios instancijos teismas teisingai nustatė faktines bylos aplinkybes ir ar teisingai nustatytoms faktinėms aplinkybėms taikė materialinės teisės normas. Neatsižvelgdamas į apeliacinio skundo ribas, apeliacinės instancijos teismas taip pat patikrina, ar nėra CPK 329 str. nurodytų absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų.
7. Iš bylos medžiagos nustatyta, kad atsakovas V. [redacted] V. [redacted] nuo 2012 m. liepos 5 d. iki 2014 m. vasario 12 d. dirbo VŠĮ „Eksptai.eu“ pagal darbo sutartį, o 2014 m. vasario 13 d. su ieškove sudarė Konsultavimo paslaugų teikimo sutartį (1 t., b.l. 55-57, 112-114). 2013 m. liepos 12 d. VŠĮ „Eksptai.eu“ pervėdė į atsakovo sąskaitą 5 050 Lt (1 462,58 Eur), o 2013 m. rugpjūčio 14 d. – 8 000 Lt (2 316,96 Eur), nurodydama paskirtį „atsiskaitytinai“ (t. 1, b.l. 3-4, 60). Ieškovė 2014 m. rugpjūčio 21 d. išsiuntė atsakovui kreipimąsi dėl suteiktų paskolų (2013-07-12 pavedimu 5 050 Lt, o 2013-08-14 – 8 000 Lt) grąžinimo, kuriame nurodyta, kad atsakovas skolingas VŠĮ „Eksptai.eu“ 13 050 Lt bei prašoma šią sumą per 5 darbo dienas pervesti į įmonės sąskaitą (1 t., b.l. 5-6). Analogiško turinio pretenzijos atsakovui 2014 m. rugpjūčio 8 d. išsiųstos elektroniniu paštu (1 t., b.l. 47-50). Ieškovė kreipėsi į teismą, prašydama priteisti iš atsakovo 3 779,54 Eur (13 050 Lt). Pirmosios instancijos teismas, konstatavęs, kad ieškinys dėl žalos atlyginimo neįrodytas, reiškiamas netinkamu pagrindu, jį atmetė. Ieškovas pateikė apeliacinį skundą, kurį grindžia tuo, kad 1) teismo sprendimas yra prieštaringas; 2) teismo teiginiai apie tai, kad pinigų pervėdimą darbinės veiklos tikslais įrodė ieškovės bei liudytojų parodymais, yra neteisingi, teismo išvados neatitinka faktinių bylos aplinkybių ir paremtos tik atsakovui naudinga parodymų dalimi; 3) teismo išvados, kad atsakovas pinigus grąžino ieškovei yra nepagrįstos faktais bei įrodymais, teismas pažeidė CPK 185 straipsnio normas ir nepagrįstai taikė CK 1.93 straipsnio 6 dalyje įtvirtintą įrodymų leistinumą išimti; 4) teismas nepagrįstai priteisė visas atsakovo patirtas bylinėjimosi išlaidas.
8. Taigi, apeliante nesutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad tarp šalių susiklostę santykiai, pervėdant pinigines lėšas, jas naudojant ir grąžinant, turi būti kvalifikuojami kaip iš darbo sutarties kilę santykiai. Teigia, kad skundžiamame teismo sprendime nepagrįstai nurodoma, jog pinigų atsakovui pervėdimą darbinės veiklos tikslais įrodė ieškovo bei liudytojų parodymai; pasak ieškovės, teismo išvados neatitinka faktinių bylos aplinkybių, paremtos fragmentiškai tik atsakovui naudinga parodymų dalimi.
9. Teisėjų kolegija, susipažinusi su bylos medžiaga, pažymi, kad atsakovo argumentai dėl gautų lėšų paskirties yra prieštaringi. Atsiliepiame į ieškinį teigdamos, kad ieškinyje nurodytos lėšos jam perduotos kompiuterinių priemonių pirkimui, vėliau įrodinėjo, kad 5 050 Lt suma jam pervesta pinigų išgryninimui. Jokie įrodymai apie išlaidas darbų atlikimui į bylą nepateikti; priešingai, pats atsakovas nurodo, jog abu kartus pinigus (pakankamai nemažas sumas) grąžino (dalį trečiajam asmeniui V.Eimuliui, kuris teisme negalėjo paaiškinti konkrečių pinigų perdavimo aplinkybių). Abejonių dėl atsakovo įrodinėjamos pervestų piniginių lėšų paskirties kelia ir jo nurodomas grąžinimo būdas (dalimis, t.y. po 1000 Lt per mėnesį). Atsakovas nepaaiškino, kodėl jis negalėjo visų pinigų grąžinti iš karto banko pavedimu ar grynaisiais. Be to, teiginys, kad nutraukiant darbo sutartį pagal buhalterinės apskaitos duomenis jis nebuvo skolingas ieškovei (teismo sprendime paminėtame avanso apyskaitos kompiuterinės programos išrašė nurodyta, jog atsakovas visą avansą grąžino iki 2013m. gruodžio 19 d.), nesutampa su atsakovo įrodinėjamomis aplinkybėmis, kad su ieškove visiškai atsiskaitė 2014 metų pavasarį. Pirmosios instancijos teismas, darydamas išvadą, kad pinigai atsakovui buvo pervesti tam tikrų įmonei būtinų darbų atlikimui bei paslaugų užsakymui, rėmėsi ir liudytojų L. Andriuškevičienės, I. Sirgedienės parodymais. Tačiau liudytojos I. Sirgedienės parodymų negalima laikyti patvirtinančiais atsakovo nurodomą pinigų pervėdimo paskirtį – ji tokių aplinkybių teigė nežinanti. Taigi, apeliacinės instancijos teismo nuomone, byloje esančių

įrodymų nepakanka konstatuoti, jog atsakovui ginčo piniginės lėšos buvo pervestos su darbo santykiais susijusiu tikslu.

10. Teisėjų kolegija pažymi, kad kreipdamasi į teismą su ieškiniu ieškovė nurodė, jog atsakovui buvo pervestos 5 050 Lt bei 8 000 Lt pinigų sumos, kurias atsakovas skolinosi iš įmonės automobilio įsigijimui; pinigus žadėjo gražinti po mėnesio. Gražinti būtent paskolintus pinigus ieškovė reikalavo iš atsakovo ir 2014 metais siųstose pretenzijose. Teismo posėdyje, atnaujinus bylos nagrinėjimą iš esmės, ieškovės atstovė patikslino, kad prašo priteisti iš atsakovo žalą, tačiau jokių papildomų faktinių aplinkybių iš esmės nenurodė; laikėsi pozicijos, jog darbuotojui pervestų pinigų tikslas nebuvo susietas su darbo santykiais. Apeliaciniame skunde ieškovė teigia, jog vien faktas, kad besitęsiančių darbinių santykių metu įmonė į darbuotojo sąskaitą pervedė pinigus nereiškia, kad pinigai buvo pervesti įmonės veiklos tikslų įgyvendinimui.
11. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje nurodyta, jog bylos nagrinėjimo ribas apibrėžia į teismą besikreipiančio asmens dispozityvumo principu pasirinktas ir ieškinyje nurodytas pagrindas bei dalykas. Ieškinio pagrindas, kurį pagal CPK 135 straipsnio 1 dalies 2 punktą privalo suformuluoti ieškovas, – tai faktinio pobūdžio aplinkybės, kuriomis jis grindžia ir formuluoja ieškinio dalyką – materialųjį teisinį reikalavimą. Ieškinio teisinio pagrindo, t. y. įstatymų ir faktinių aplinkybių teisinės kvalifikacijos, ieškovas neprivalo nurodyti (CPK 42 straipsnio 1 dalis, 135 straipsnio 1 dalies 2, 4 punktai, 141 straipsnis) (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2014 m. vasario 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Zarasų P.Š. progimnazija ir kt. v. Lietuvos švietimo darbuotojų profesinės sąjungos Zarasų rajono susivienijimas, bylos Nr.3K-3-6/2014*). Kasacinis teismas taip pat yra pažymėjęs, jog ieškinio pagrindą papildančių faktinių aplinkybių nurodymas arba naujų įrodymų, patikslinančių faktinį ieškinio pagrindą sudarančias aplinkybes, pateikimas teismui nelaikomas ieškinio pagrindo pakeitimu, nes tai yra savarankiška ieškovo procesinė teisė. Šiuo atveju pradinis ieškinio pagrindas iš esmės nesikeičia, o tik padidėja jo pagrįstumas ir įrodytumas (*Lietuvos Aukščiausiojo 2010 m. liepos 2 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr.3K-3-330/2010, 2016 m. birželio 2 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-296-695/2016*).
12. Teisėjų kolegijos nuomone, vien iš tų pačių ieškovės nurodomų paskolinių santykių kildinamo reikalavimo įvardinimas žala, nelaikytinas ieškinio faktinio pagrindo pakeitimu. Ieškovė teigė, kad šalis siejo paskoliniai santykiai.
13. Pagal CK 6.870 straipsnio 1 dalį paskolos sutartimi viena šalis (paskolos davėjas) perduoda kitos šalies (paskolos gavėjo) nuosavybėn pinigus arba rūšies požymiais apibūdintus suvartojamuosius daiktus, o paskolos gavėjas įsipareigoja gražinti paskolos davėjui tokią pat pinigų sumą (paskolos sumą) arba tokį pat kiekį tokios pat rūšies ir kokybės kitų daiktų ir mokėti palūkanas, jeigu sutartis nenustato ko kita. Paskolos sutartis pripažįstama sudaryta nuo pinigų arba daiktų perdavimo momento (CK 6.870 straipsnio 2 dalis). Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje pažymėta, kad esminiai paskolos sutarties elementai yra paskolos dalyko perdavimas paskolos gavėjo nuosavybėn ir paskolos gavėjo įsipareigojimas gražinti tokią pat pinigų sumą ar kiekį daiktų (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. gruodžio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-544/2011; 2012 m. liepos 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-375/2012; 2014 m. vasario 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-5/2014*). Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. kovo 26 nutartyje civilinėje byloje Nr. 3K-3-187/2008 nurodyta, kad bendroji įrodymų naštos paskirstymo taisyklė iš paskolos sutarties kilusiuose ginčiuose yra tokia, kad kreditorius turi įrodyti, jog paskolą suteikė, o skolininkas – kad paskolą gražino.
14. Šiuo atveju, rašytinė paskolos sutartis nebuvo sudaryta, tačiau bylos duomenimis nustatyta, kad ieškovė atsakovui dviem pavedimais pervedė 13 050 Lt, o atsakovas neginčijo, kad šiuos pinigus gavo. Taip pat atsakovas neneigė savo pareigos pinigus gražinti. Šios bei aukščiau aptartos aplinkybės, atsakovo argumentų nenuoseklumas ir prieštaravimas, teisėjų kolegijos nuomone, leidžia labiau tikėti, kad pinigai atsakovui buvo paskolinti, todėl būtent atsakovas

privalo įrodyti, kad paskolą ieškovei jis gražino. Pirmosios instancijos teismas sprendė, jog byloje esančių įrodymų pakanka daryti labiau tikėtiną išvadą, kad atsakovas pinigų įmonei gražino, tačiau apeliacinės instancijos teismas tokiais išvadai neturi pagrindo pritarti.

15. Pagal kasacinio teismo praktiką, faktą galima pripažinti įrodytu, jeigu byloje esančių įrodymų tyrimo ir vertinimo pagrindu susiformuoja teismo įsitikinimas, kad tam tikros aplinkybės, susijusios su ginčo dalyku, egzistuoja arba neegzistuoja (CPK 176 straipsnio 1 dalis). Formuodamas įrodinėjimo ir įrodymų vertinimo taisyklių taikant CPK 176 ir 185 straipsnius praktiką Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad teismas turi įvertinti ne tik kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę, bet ir įrodymų visetą, ir tik iš įrodymų visumos daryti išvadas apie tam tikrų įrodinėjimo dalyku konkrečioje byloje esančių faktų buvimą ar nebuvimą (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. vasario 15 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-98/2008; 2010 m. lapkričio 2 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-428/2010; 2011 m. rugpjūčio 8 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-340/2011; 2016 m. gegužės 12 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-273-219/2016; kt.*).
16. Nagrinėjamoje byloje atsakovas pinigų gražinimo faktą įrodinėjo liudytojų parodymais, avanso apyskaitos kompiuterinės programos išrašu, taip pat banko sąskaitų išrašais. Apeliacinės instancijos teismas, visų pirma, pažymi, kad kaip minėta, atsakovo įrodinėjamos aplinkybės bei pateikti įrodymai, susiję su pinigų gražinimu, yra priešaringi. Liudytojų L.Andriuškevičienės, V.Eimulio parodymų taip pat negalima laikyti pakankamu įrodymu, patvirtinančiu paskolos, ar jos dalies gražinimą, o banko sąskaitos išrašai, patvirtinantys tam tikrų piniginių sumų išgryninimą (2 t., 3-11, 55-62) neįrodo šių piniginių lėšų gražinimo ieškovei. Taigi, apeliacinės instancijos teismas, įvertinęs byloje esančių įrodymų visumą, daro išvadą, kad atsakovas neįrodė, jog paskolintus pinigus gražino ieškovei.
17. Apibendrinus išdėstytus argumentus, teisėjų kolegija sprendžia, kad pirmosios instancijos teismas netinkamai taikė įrodinėjimą ir įrodymų vertinimą reglamentuojančias teisės normas, nepagrįstai šalių santykius pervedant pinigines lėšas kvalifikavo, kaip iš darbo sutarties kylančius santykius, kas sąlygojo neteisėto teismo sprendimo priėmimą, todėl ieškovės apeliacinis skundas tenkinamas, o skundžiamas sprendimas naikinamas ir priimtinas naujas sprendimas – ieškinyje tenkinamas visiškai – iš atsakovo V. [redacted] V. [redacted] ieškovei VŠĮ „Ekspertai.eu“ priteistina 3 779,54 Eur (13 050 Lt) skolos bei 5 proc. dydžio metinės palūkanos už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo (CK 6.870, 6.873 straipsniai, 6.37 straipsnio 2 dalis, 6.210 straipsnio 1 dalis).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

18. CPK 93 straipsnio 5 dalis numato, kad jeigu apeliacinės instancijos teismas ar kasacinis teismas, neperduodamas bylos iš naujo nagrinėti, pakeičia teismo sprendimą arba priima naują sprendimą, jis atitinkamai pakeičia bylinėjimosi išlaidų paskirstymą.
19. Iš bylos duomenų matyti, kad ieškovė už ieškinį sumokėjo 113,39 Eur (391,50 Lt) žyminio mokesčio (1 t., b.l. 8, 46), todėl patenkinus ieškinį, šios bylinėjimosi išlaidos ieškovei priteistinos iš atsakovo. Taip pat iš atsakovo valstybei priteistina 15,44 Eur išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu.
20. Ieškovė už apeliacinį skundą sumokėjo 113 Eur žyminį mokestį, todėl patenkinus jos apeliacinį skundą, šios bylinėjimosi išlaidos ieškovei priteistinos iš atsakovo (CPK 93 straipsnio 1 dalis).

Vadovaudamasi Civilinio proceso kodekso 325 straipsniu, 326 straipsnio 1 dalies 2 punktu, teisėjų kolegija

n u s p r e n d ž i a :

Vilniaus miesto apylinkės teismo 2016 m. vasario 24 d. sprendimą panaikinti ir priimti naują sprendimą – ieškovės viešosios įstaigos „Ekspertai.eu“ ieškinį tenkinti, priteisti iš atsakovo V. [redacted] V. [redacted] (a.k. [redacted]) ieškovei VšĮ „Ekspertai.eu“ (į.k. 302622915) 3 779,54 Eur (tris tūkstančius septynis šimtus septyniasdešimt devynis eurus 54 ct) skolos, 5 proc. dydžio metines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme dienos (2014 m. spalio 8 d.) iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir 113,39 Eur (vieną šimtą tryliką eurų 39 ct) bylinėjimosi išlaidų.

Priteisti iš atsakovo V. [redacted] V. [redacted] valstybei 15,44 Eur (penkiolika eurų 44 ct) išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu, jas sumokant į Valstybinės mokesčių inspekcijos sąskaitą Nr. LT24 7300 0101 1239 4300, AB „Swedbank“, įmokos kodas 5660.

Priteisti iš atsakovo V. [redacted] V. [redacted] ieškovei VšĮ „Ekspertai.eu“ 113 Eur (vieną šimtą tryliką eurų) bylinėjimosi išlaidų, patirtų apeliacinės instancijos teisme.

Teisėjai

Alvydas Barkauskas

Jadvyga Mardosevič

Asta Pikeliene